

Bobo

VERSCIJNT WEKELIJKS

NR. 13 - 25-31 MAART 1972
losse nummers 70 cent

EXTRA
gratis in Bobo
neerzetpoppetjes

Wat graaft Bobo daar nu op
met zijn hele grote schop?
Het zijn de kluiven van een
hond,
die ze verstopt heeft in de
grond.

Er zijn vier kluiven in de tekening verstopt. Zoek je
ze even op?

voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo

Krabbel

Boemsi

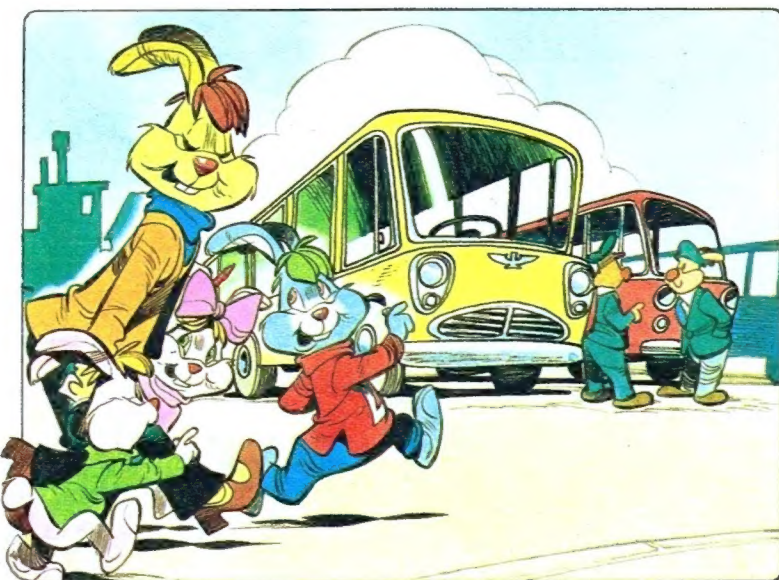
Mama

Papa

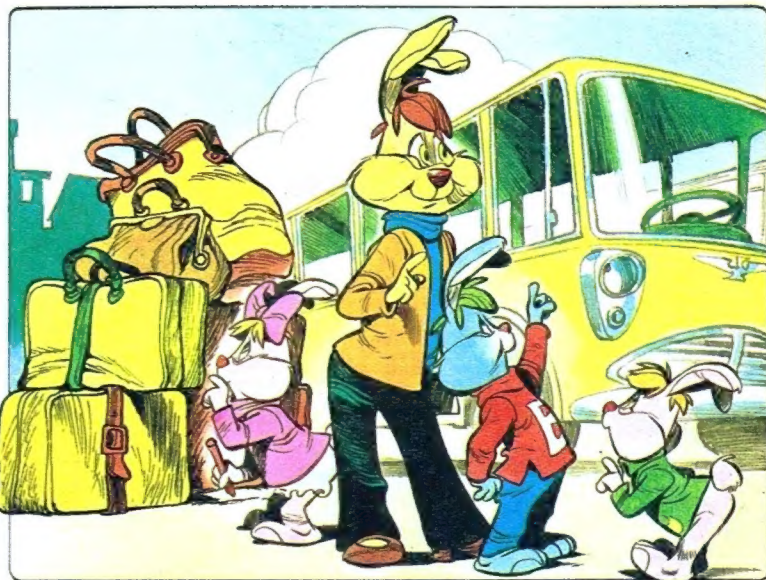
Oma

Tsjoek-Tsjoek

Bobo Konijn en zijn

1. Het is vandaag een echte feestdag voor Bobo. Mama gaat vandaag met Krabbel, Boemsi en Bobo naar het strand. Ze gaan met de bus. „Met welke bus gaan wij, mama?” roept Bobo als ze op het busstation komen. „Ik wil in een hele grote bus,” zegt Boemsi eigenwijs. „Ja, ik ook,” zegt Krabbel.

2. Maar ja, de bus waar de konijntjes mee naar het strand gaan, is nog niet aangekomen. Dus Bobo moet met Mama en zijn zusjes wachten. Het is ook wel leuk om een beetje rond te kijken op het busstation. Maar dan ziet Krabbel iets leuks! Allemaal mooie leren koffers! Dan weet ze iets leuks...

3. Krabbel houdt veel van tekenen. Daarom wordt ze ook Krabbel genoemd. Ze pakt haar kleurkrijtjes en tekent alle koffers vol. Dat vindt ze leuker staan!

4. Even later kijkt Bobo eens rond waar Krabbel is. Als hij ziet wat Krabbel doet, roept hij: „STOP!!! Je mag niet op de koffers van andere mensen tekenen! Moet je eens kijken hoe het er uit ziet!”

5. En, ja hoor! Alle koffers zijn volgetekend. En terwijl mama Krabbel een standje geeft, moet die arme Bobo alle koffers schoonmaken! Daar heeft hij veel werk aan, want Krabbel heeft het heel dik gedaan!

Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

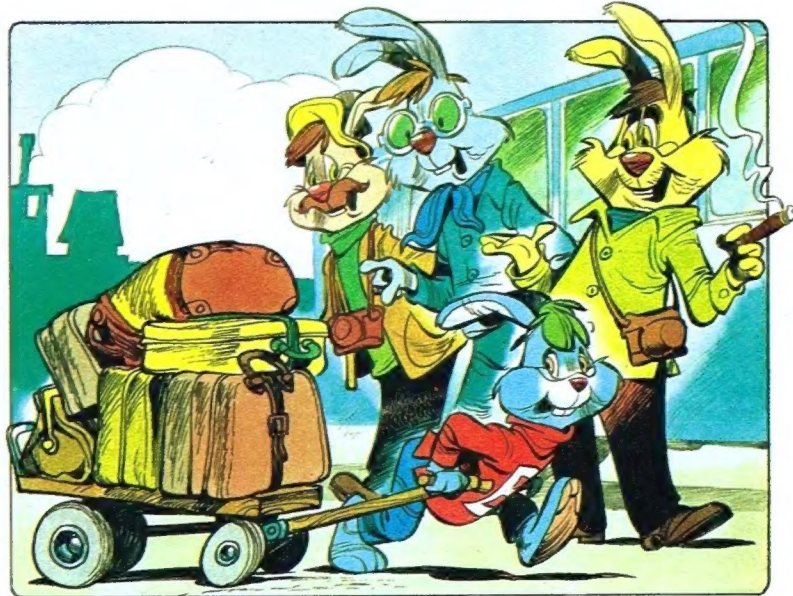
Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

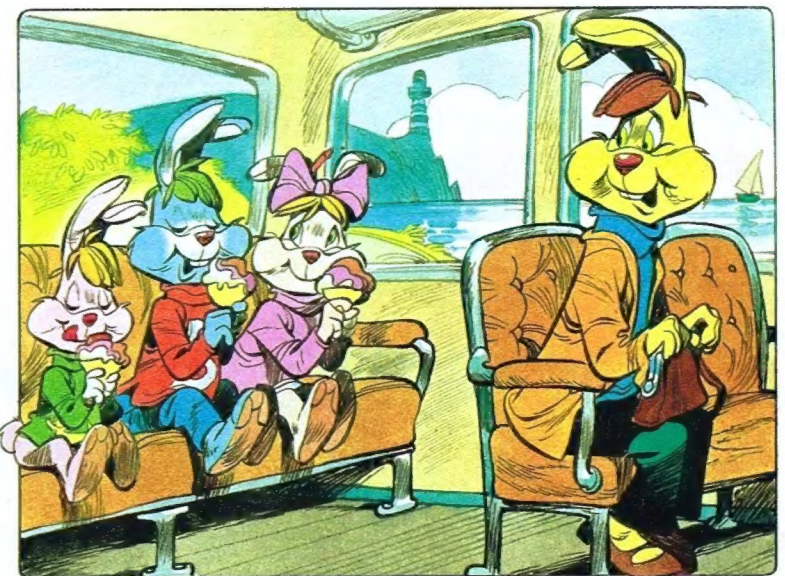
6. Als Bobo alle koffers schoongemaakt heeft, zet hij ze één voor één op een wagentje. „Waarom doe je dat, Bobo?” vraagt Mama. „Omdat ik denk dat de koffers hier niet zo veilig staan. Want straks gaat Krabbel ze natuurlijk weer voltekenen; u weet hoe ze is!” Ja, Mama weet echt wel hoe Krabbel is!

7. Bobo pakt het wagentje vast en rijdt het naar de plaats waar nog meer konijnen staan te wachten. Wat kijken ze verbaasd als ze Bobo aan zien komen. „Is dat nu geen aardig konijntje?” zegt een van de konijnen die staat te wachten. „Hij brengt al onze koffers naar de bus!” Trots loopt Bobo verder.

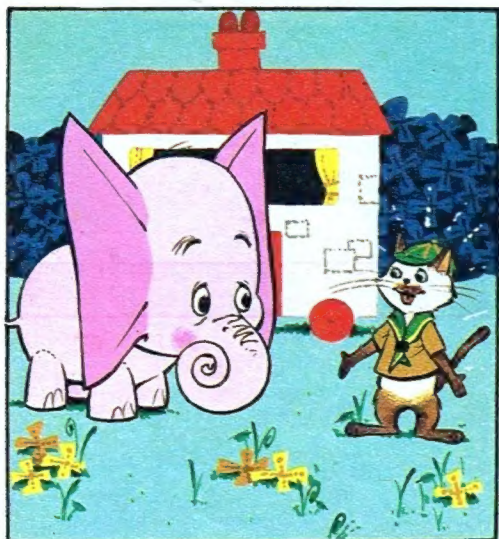

8. Natuurlijk wist Bobo niet dat de andere koffers van die konijnen waren. Maar die waren er erg blij om! Ze geven Bobo drie dubbel-tjes als beloning. „Dank u wel,” zegt Bobo. „Ga jij daar nu maar eens een lekker ijsje voor kopen, want dat heb je echt wel verdiend,” zeggen de konijnen lachend.

9. Hij gaat meteen ijsjes kopen maar... niet voor hem alleen, want hij heeft drie dubbel-tjes gekregen. Hij koopt ook een ijsje voor Krabbel en Boemsi. En dan stappen ze alle vier in de bus. „Ik ben toch blij, dat ik op de koffers getekend heb, want anders hadden we geen ijsje gekregen,” zegt Krabbel ondeugend.

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „Kijk eens, ik ben bij de padvinders,” zegt Rongrong. „O, dat wil ik ook,” antwoordt Simmie. Terwijl hij naar Rongrong kijkt.

2. Rongrong neemt Simmie mee naar de akela. „Het spijt me. Ik vind het jammer maar het kan niet,” zegt ze tegen Rongrong.

3. „We hebben al genoeg padvinders.” Maar Maar dan zegt de akela: „We hebben geen vlaggestok. Misschien is dat iets voor jouw.”

4. „Ja, daar kan ik wel voor zorgen,” zegt Simmie. En van zijn slurf maakt hij een heel lange vlaggestok. Zie je hoe goed hij dat kan?

5. Dan laat de akela zien hoe je knopen moet leggen. En ze gebruikt daarvoor Simmies slurf. Alle padvinders kijken! „Wat mooi!” roepen ze.

6. De akela geeft Simmie een papieren muts waarop staat: padvinder Simmie. Daarna hijst padvinder Simmie de vlag! Zullen Simmie en Rongrong volgende week nog padvinders zijn?

JOUW LIEVELINGSDIER

Parkietjes lijken op papegaaitjes, ze komen uit een heel ver land. Je ziet ze hier ook nooit los vliegen, daarom zitten ze in kooitjes. Ze kwetteren heel leuk en soms kunnen ze ook een beetje praten.

OOM STUNTEL

OP SPORTDAG

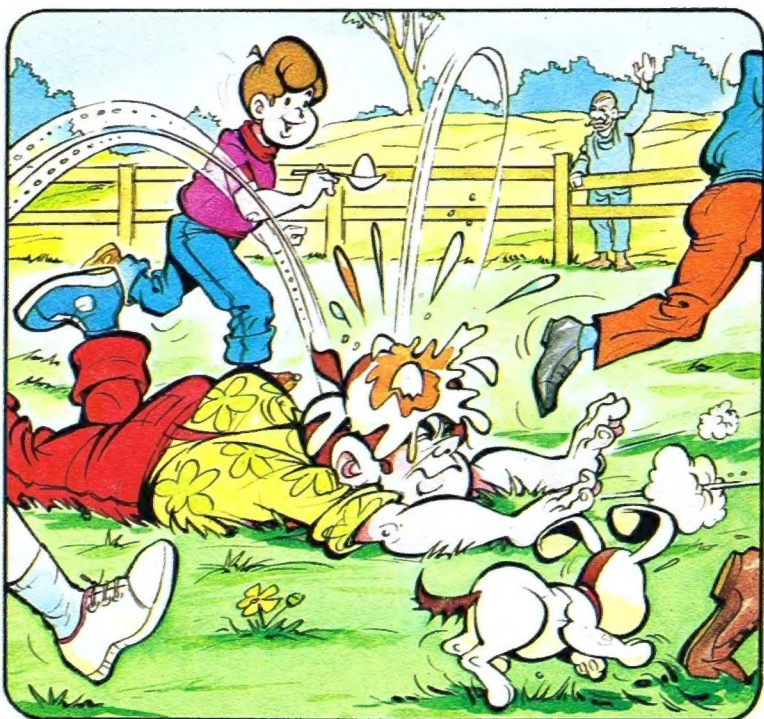
1. Het is sportdag in het stadje waar oom Stuntel woont. En als oom Stuntel de kinderen bezig ziet, zegt hij tegen zijn neefje Heintje: „Zie je dat, Heintje? Dat lijkt me nu ook wel iets voor ons. Zullen we meedoen?” „Welja, oom! Laten we het maar eens proberen,” zegt Heintje.

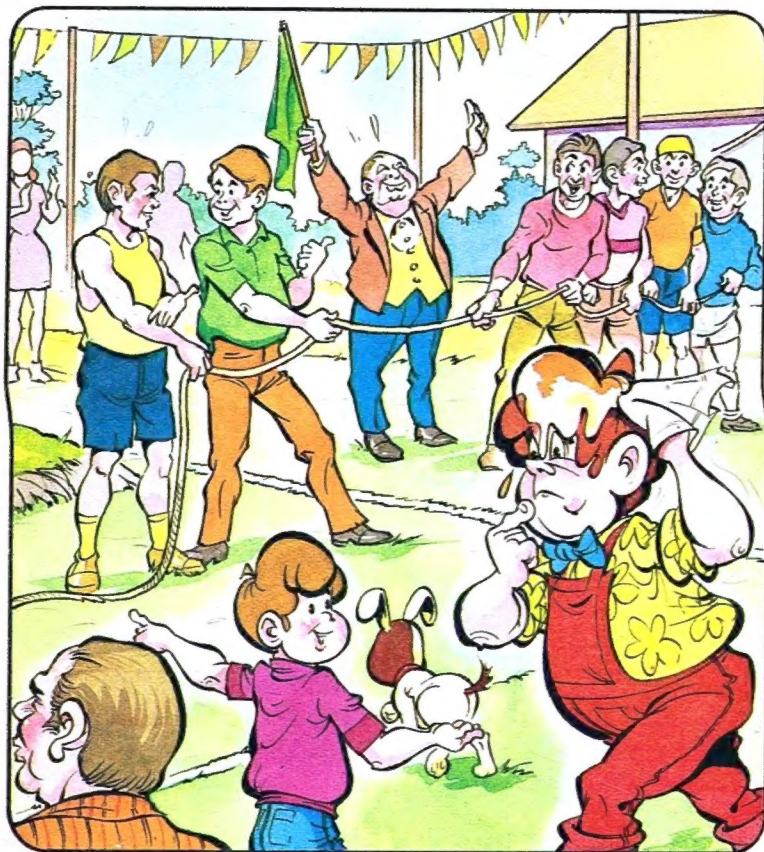
2. „Laten we meedoen aan die eierloop-wedstrijd,” lacht oom Stuntel. Ze lopen vlug naar de andere kant van het veld. Daar staat al een hele rij mensen klaar om te beginnen. Oom Stuntel en Heintje gaan er gauw naast staan. Ze krijgen een lepel en op die lepel legt de boer een ei. „Ik win,” zegt oom Stuntel.

3. „Dat kan u nooit met zekerheid zeggen,” lacht Heintje. „En denk eraan, dat u voorzichtig bent, want het ei rolt er zo af!” Maar natuurlijk moet die malle oom weer struikelen! Hij blijft met zijn voet achter een graspol steken en HOPLA! daar ligt hij. Zie je op het plaatje hoe het gebeurt?

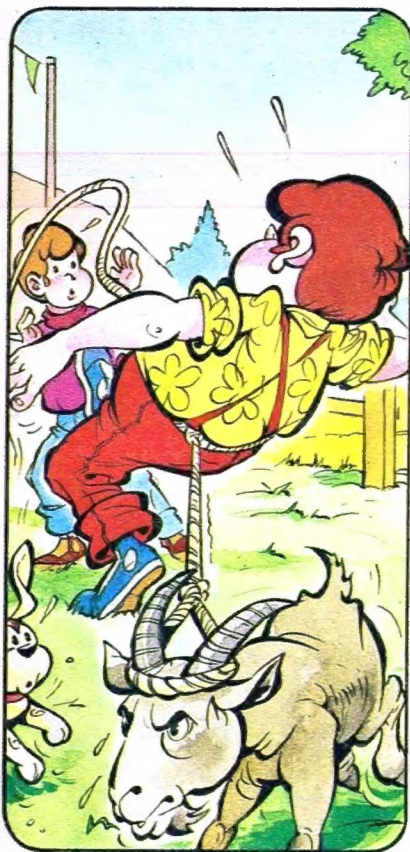
4. „Dat is niet de manier om te winnen, oom,” zegt Heintje lachend. Maar Heintje loopt oom Stuntel dan ook snel voorbij! Het ei van oom Stuntel is kapotgegaan op zijn hoofd. Iedereen moet er erg om lachen! Behalve oom Stuntel, want hij kan helemaal niets zien, doordat het ei langs zijn hoofd druipt!

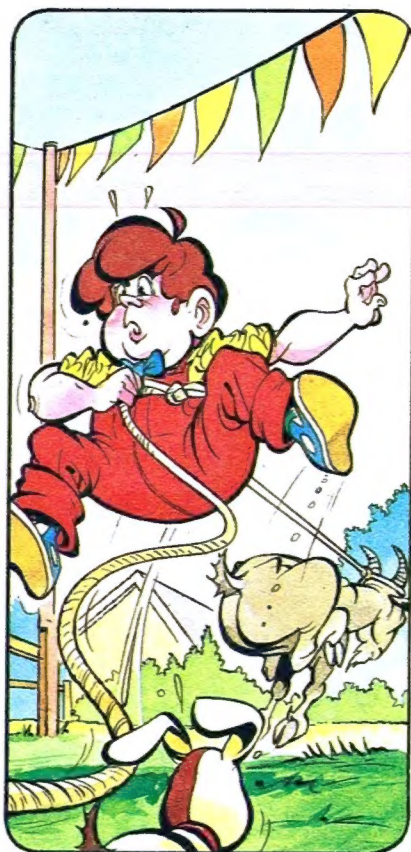
5. Na dit ongelukje besluit oom Stuntel niet meer aan zo'n wedstrijd mee te doen. „Ach, ik wil niet alle prijzen winnen,” zegt oom Stuntel eigenwijs. Maar dan ziet oom Stuntel een andere wedstrijd. „Laten we gaan touwtrekken,” zegt oom Stuntel. „Ik denk dat we dan vast winnen, want ik ben erg sterk!”

6. Oom Stuntel en Heintje zitten met nog twee andere mensen in een groep. Ken jij het spelletje touwtrekken, heb je het weleens gedaan? Oom Stuntel zegt dan ook opschepperig tegen Heintje: „Ik ben veel zwaarder dan jij, dus we moeten kunnen winnen!” En dan bindt oom Stuntel een stuk touw om zijn middel.

7. Zie je wat er met het touw aan de hand is? Aan het uiteinde zit een lus. En als oom Stuntel het touw om zijn middel bindt, komt de lus om een geit terecht. . .

8. „HÉÉÉLP!” gilt oom Stuntel, als de geit ervandoor gaat. Alle mensen hebben het touw losgelaten en nu is oom Stuntel alleen met een geit aan het touwtrekken.

9. En de geit heeft gewonnen! Juist als oom Stuntel langs de vijver gaat schiet het touw los en oom Stuntel valt pardoes in de vijver. Oom Stuntel heeft natuurlijk geen prijs gewonnen, maar hij heeft wel veel mensen aan het lachen gemaakt! Die malle oom toch!

We gaan allemaal naar Hummelhonk

Vandaag is juffrouw Ans jarig en de kinderen van Hummelhonk vieren haar verjaardag. Iedereen heeft meegeholpen met het bakken van de verjaardagstaart, die Marjo op de tafel zet. Juffrouw Marijke speelt: „LANG ZAL ONZE JUFFROUW LEVEN!” op de piano. Loeki, Anja en Lucy zingen mee en Lucy's pop zingt ook een beetje! Bas maakt een hele mooie tekening voor de juffrouw en Peter geeft haar als cadeautje een poesje. Weet je hoe het jongetje heet, dat de juffrouw een paar handschoenen geeft? Dat is natuurlijk Ronald. Hij heeft weer verschillende schoenen aan. Herman versiert de klas met ballonnen en wat doet Johan? Hij prikt ze stiekem kapot. Van schrik valt Herman van het tafeltje! De tweeling maakt muziek! Mieke heeft een verjaardagskaart meegenomen, maar ze weet niet meer voor wie die is. Wiesje geeft de juffrouw een bos bloemen, Miepje geeft een schaal met koekjes, Jennie geeft een pakje en Leo komt zoals gewoonlijk weer eens te laat. Maar hij is niet te laat om juffrouw Ans een prettige verjaardag te wensen en een mooie kaart te geven!

Het cadeautje dat in het pakje van Jennie zit, is een vaas. Die vaas is verstopt in de tekening. Ook zijn er in de tekening twee ballonnen en drie verjaardagskaarten verstopt. Zoek je die allemaal even op?

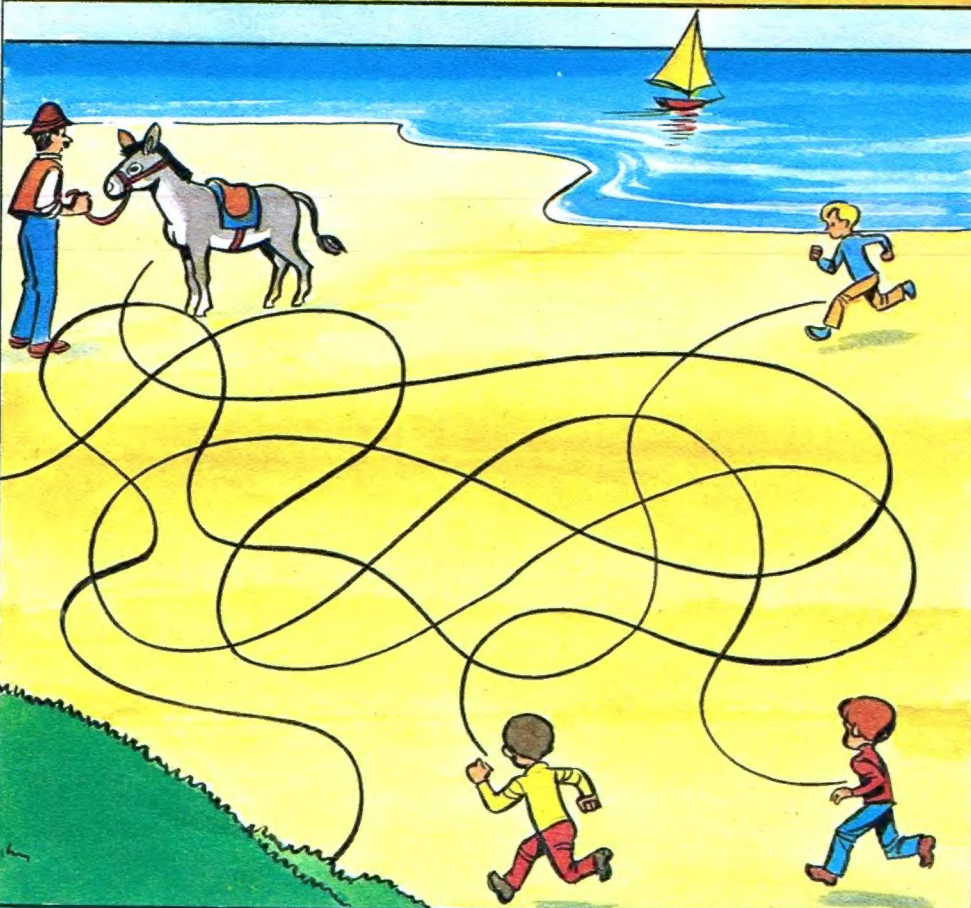

WIE IS ER HET EERST BIJ HET EZELTJE?

Op dit plaatje staan een heleboel mooie paddestoelen. Er zijn er maar twee hetzelfde. Kun jij zien welke twee?

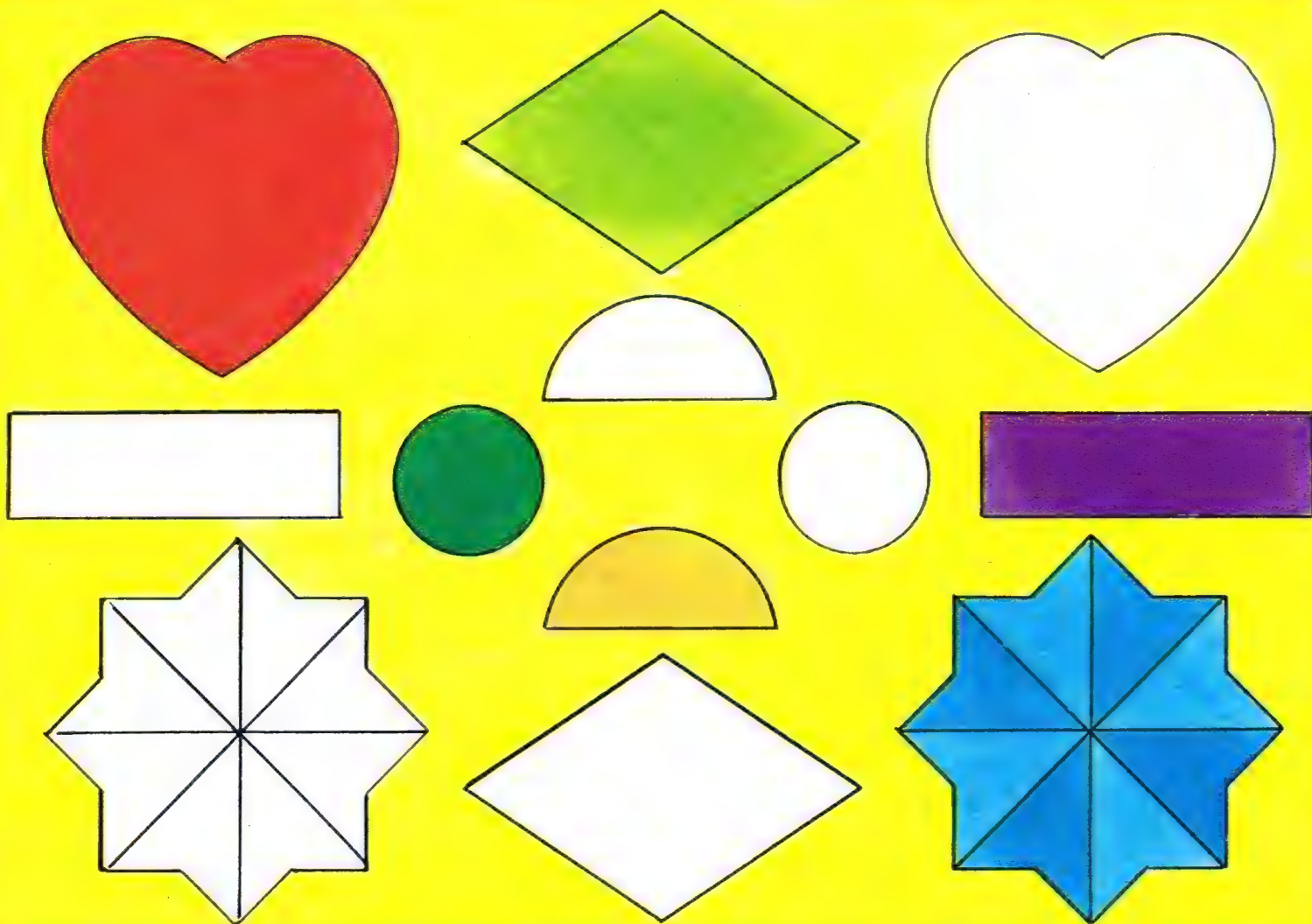

Ga met je vinger langs het lijntje en kijk welk jongetje het eerst bij het ezeltje is.

De onderste drie schoenen zijn nog niet helemaal af. Kun jij ze bijtekenen, daarna mag je ze kleuren!

VIER BEERTJES OP EEN RIJTJE

Geef al deze mooie figuurtjes een kleur, maar wel binnen de lijntjes blijven, hoor! Kun je daarna een ster, een hart en een diamant aanwijzen?

Je mag zelf uitkiezen welke kleur je de witte beertjes geeft!

Bon invullen en in envelop opsturen naar Bobo,
Antwoordnummer 596 Haarlem. Geen postzegel.
Envelop niet dichtplakken.

Ik geef een nieuw Bobo-abonneetje op.
(Hier eigen naam en adres invullen)

Mijn naam is:

Adres:

Plaats:

Ik ontvang per post een letterbord/cijferbord.*
*Doorhalen wat niet bedoeld wordt.

Deze kleuter wordt Bobo-abonnee:
(Hier naam en adres van het nieuwe abonneetje invullen.)

Naam:

Adres:

Plaats:

Abonneeprijs 55 cent per week, dus f7.15 per 13 nummers.

Bobo 13

Ieder die een nieuw
Bobo-abonneetje
opgeeft, krijgt naar
keuze een letter- of
cijferbordje kado!

Een erg fijn en vooral leerzaam spelletje
voor de kleuters. Zij leren er spelenderwijs
woorden en namen mee spelen
of eenvoudige sommetjes maken.

NAAR DE POPPENDOKTER

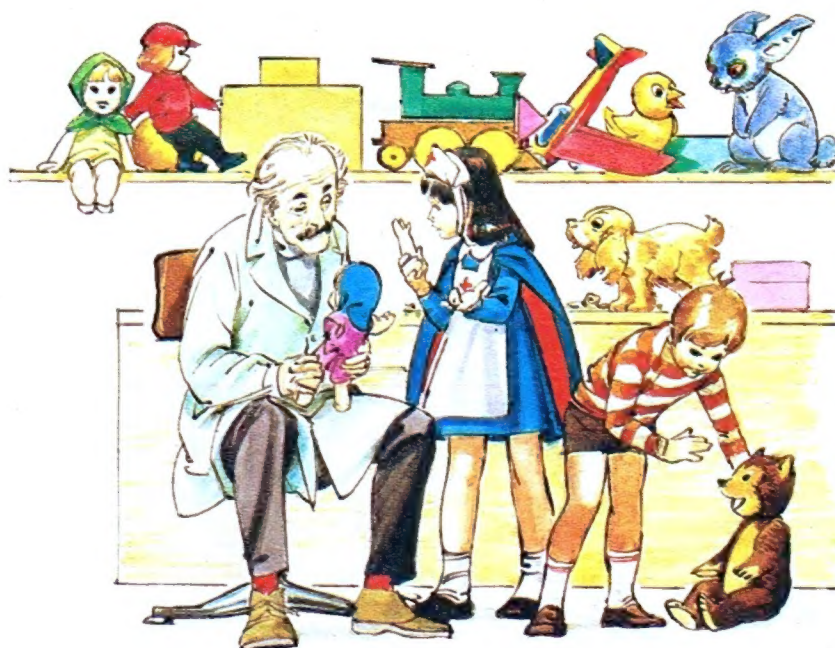
Ria is een klein
meisje, dat het erg
leuk vindt om zich te
verkleeden als
verpleegster. Ze
loopt zo vaak in haar

verpleegstersuniform, dat haar
mama haar zuster Ria noemt. Ze
heeft nog een jonger broertje,
Rob en die heeft een hondje Tim.

Ria heeft de hele dag met haar
poppen gespeeld en nu heeft ze erg veel dorst.
„Ik ga een beetje limonade drinken,” zegt ze. Ze
pakt haar nieuwe pop die Linda heet en ze gaat
naar de keuken. „Ik zal je op de hoek van de
keukentafel neerzetten, dan kun je naar mij
kijken als ik limonade drink,” zegt Ria

tegen Linda. Maar Rob, die de hele tijd met Tim in de tuin heeft gespeeld, heeft ook dorst. „Schenk ook een glas voor mij in!” roept hij naar Ria. En hij rent de keuken in. Maar wat jammer is, hij kijkt niet goed uit waar hij loopt en hij stoot Linda van de tafel. „O, wat doe je nu?” roept Ria verschrikt. „Nu heeft Linda zich pijn gedaan!” „Het spijt me,” zegt Rob. „Ik heb het niet zo bedoeld.” En dat is zo, Rob heeft het echt niet expres gedaan. „We kunnen Linda beter even naar de poppendokter brengen, want haar armpje is gebroken,” zegt mama. „Ik weet zeker, dat hij haar wel weer in orde kan maken!” Als ze bij

de poppendokter zijn, zegt de dokter: „Dat komt wel weer in orde hoor, zuster Ria. Als je morgen terugkomt, is haar armpje weer helemaal goed!” Ria kan 's avonds haast niet in slaap komen. Maar als ze de volgende dag bij de poppendokter komen, is Linda weer helemaal beter. „Dank u wel,” zegt Ria. „Ik laat haar nooit meer op tafel zitten.” Als ze thuiskomen, legt Ria Linda meteen in bed. Want als je in het ziekenhuis hebt gelegen, moet je altijd nog een paar dagen rust houden. „Het is vandaag woensdag, dus dan mag ze vrijdag weer uit bed,” zegt zuster Ria. En dan is het eindelijk vrijdag!

Ria is helemaal zenuwachtig, ze is expres heel vroeg opgestaan. Ze haalt Linda uit haar bedje. „Nu mag je dan voor het eerst weer op,” zegt ze tegen Linda. En natuurlijk mag Linda haar zondagse jurk aan, want het is wel een beetje feest! „Kijk eens mama hoe mooi ze eruit ziet!” roept Ria naar mama. „Ja,” zegt mama, „ze is weer helemaal opgeknapt.” Dan roept Ria haar broertje Rob. „Tjeempie,” zegt Rob. „Nu kan ze tenminste weer op tafel zitten!” „Natuurlijk niet!” zegt Ria. „Want dan breekt ze vast weer een been.” „Ja, dat is zo,” zegt Rob. „Weten jullie wat, we gaan fijn limonade drinken, maar dan moet Linda maar bij Ria op schoot blijven zitten, dan kan er tenminste niets gebeuren!” zegt mama lachend, terwijl ze de limonade inschenkt. „Linda is wel weer vlug beter geworden, dat komt omdat je Linda zo goed verpleegd hebt,” zegt mama. „Maar ik denk,” zegt Ria eigenwijs, „dat de poppendokter het heeft gedaan, want ik kan nog geen gebroken benen genezen!” „Dat is waar,” zegt mama. „Poppendokters zijn toch wel erg knappe mensen!” Daar heeft mama gelijk in, vinden jullie ook niet?

GA JIE MEE NAAR

1. De Sprookjeskoningin gaat vandaag de bakkerij van het paleis bekijken. Pukkie en Wanda gaan mee. De bakker staat met de knechten bij de deur op haar te wachten. „Welkom in de bakkerij van het

paleis, Majesteit,” zegt de bakker. „Dag, Majesteit,” zeggen ook de andere mensen. Iedereen is een beetje zenuwachtig, want de Sprookjeskoningin komt ook niet iedere dag in de bakkerij!

2. Dan neemt de bakker de Sprookjeskoningin mee naar de bakkersvrouw. „Wat kunt u dat goed,” zegt de Sprookjeskoningin tegen de bakkersvrouw die taartjes maakt. Maar zie je wat Pukkie doet? Die gaat op onderzoek uit!

3. Wat is Pukkie toch ondeugend! Zie je wat er gebeurt? Hij is zo nieuwsgierig, wat er in de ton zit, dat hij erin valt! O, o wat zal er nu gebeuren!? Die domme Pukkie toch!

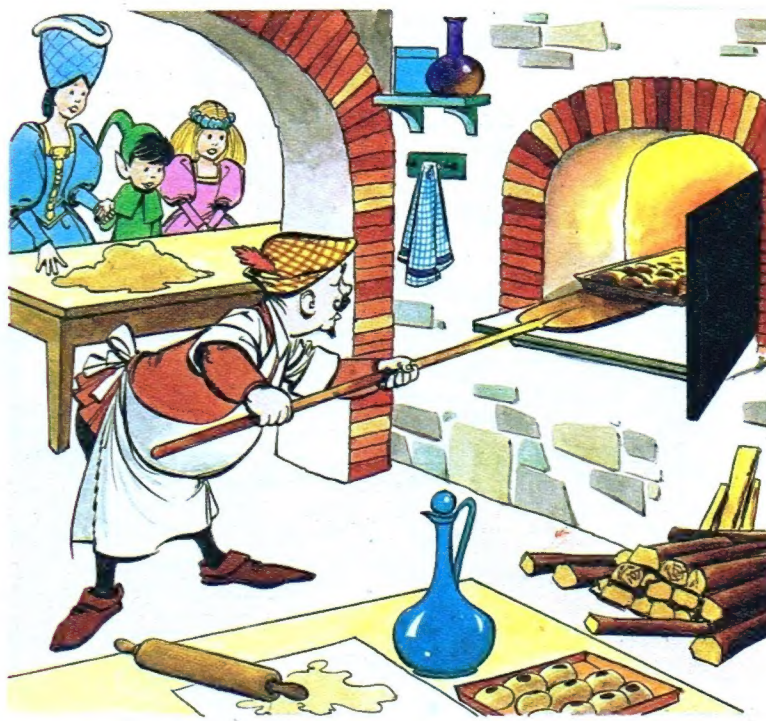
4. Maar al gauw komen er twee bakkersknechtjes aan. Ze halen hem snel uit de ton. „Mmm,” zegt Pukkie. „Het smaakt wel lekker!” „Ja,” zegt het knechtje. „Dat is ook deeg, waar ze koekjes van maken!” Maar

dan zegt de Sprookjeskoningin: „Je mag niet meer alleen weg, Pukkie! Want als je alleen weggaat gebeuren er steeds vervelende dingen!” Dat vindt Pukkie wel jammer, want hij gaat veel liever in z'n eentje.

SPROOKKJESLAND?

5. Wanda en een van de bakkersvrouwen maken Pukkie weer schoon. „Ik haal het deeg zelf wel van mijn vingers,” zegt Pukkie. En hij begint zijn vingers af te likken. Maar als de bakker Pukkie onder het deeg ziet zitten, krijgt hij opeens een heel mooi plan! Ik ben benieuwd wat voor een plan dat zal zijn, jij ook?

6. Dan zegt de Sprookjeskoningin: „Nu je schoon bent ga je maar met ons mee.” Ze neemt Pukkie bij z'n hand en ze bekijken samen de hele bakkerij. Maar de bakker heeft het erg druk. „Dit moet klaar zijn voordat de Sprookjeskoningin weggaat,” zegt hij tegen zichzelf.

7. Zie je wat de bakker gemaakt heeft? Het is een poppetje dat je op kan eten. Zie je wie het is? Goed zo! Het is Pukkie. Zou jij een koekje willen hebben, dat eruit ziet als Pukkie?

8. Als de Sprookjeskoningin weggaat, laat de bakker de poppetjes aan haar zien. „O, wat leuk dat zijn Pukkiekoekjes,” lacht ze. „Ja, en ik smaak erg lekker,” lacht Pukkie. Voortaan maakt de bakker iedere week

een heel blik vol Pukkiekoekjes. „Dan hoop ik wel dat jullie de koekjes opeten,” zegt de bakker lachend tegen Pukkie en Wanda. „Dat zal wel lukken,” zegt de Sprookjeskoningin. En dat denk ik ook wel, of jij niet?

wolla-wolla

1. „Hallo, Kiki,” roept Wolla-Wolla. Zie je wat Wolla-Wolla in zijn handjes heeft? Een teugel en een wortel. Wat zal hij daar nu mee gaan doen? „Wat ga je doen, Wolla-Wolla?” vraagt Kiki. „Ik wil op Kawi rijden en nu heb ik een plan,” zegt Wolla-Wolla.

2. „Mag ik dan meedoen?” vraagt Kiki. „Ja, natuurlijk,” zegt Wolla-Wolla. „Hou jij nu de wortel vast, dan neem ik de teugel.” Zie je Kawi op het plaatje? Hij staat rustig te grazen en hij weet helemaal niet wat er gaat gebeuren! Wat zal die raar opkijken, denk je ook niet?

3. „Kom, Kiki,” zegt Wolla-Wolla. „Laten we naar Kawi gaan, anders loopt hij weg!” En zachtjes lopen de Indiaantjes naar Kawi. „Zou het lukken?” vraagt Kiki aan Wolla-Wolla. „Vast en zeker,” zegt Wolla-Wolla lachend.

4. Als ze bij Kawi aangekomen zijn, houdt Kiki de wortel voor Kawi's neus. Mmmm, denkt Kawi, dat is aardig van Kiki. Ik lust best een wortel. En gulzig begint Kawi te eten. Terwijl Kawi aan het eten is, klimt Wolla-Wolla op zijn rug. Wat slim van Wolla-Wolla, hè? Ben jij ook zo slim als Wolla-Wolla?

5. Maar dat vindt Kiki niet zo leuk. „Dames gaan voor,” zegt Kiki boos. „Ja, maar het is mijn paard,” zegt Wolla-Wolla. Ja, denkt Kawi. Daar heeft Wolla-Wolla wel gelijk in. Kawi vindt het niet erg meer, dat Wolla-Wolla op zijn rug gaat rijden.

6. Als Wolla-Wolla dan eindelijk op zijn rug zit, zegt hij tegen Kiki: „Weet je wat, we gaan om de beurt een ritje op Kawi maken.” „Ja, dat vind ik eigenlijk nog veel leuker,” zegt Kiki lachend. En vrolijk zwaait ze Wolla-Wolla, die op Kawi zit, na.